

Flygaard (DR):

Det problem, som kristeligt folkeparti berører i sit forslag til folketingsbeslutning, foreslår partiet løst ved gennemførelsen af splittingsystemet. Vi vil gerne være med til at se på det faktisk foreliggende problem. Vi vil også gerne have lov til at pege på, at man kunne gå den vej at gennemføre en ren proportionalbeskatning. Derved ville man få løst væsentlige problemer omkring sambeskatningen, i øvrigt også selskabsbeskatningen.

Vi vil gerne samtidig se på en ændret ordning for personfradrag, både med hensyn til størrelse og med hensyn til i alle tilfælde at indrømme et uafkortet personfradrag – det har jeg også tidligere været inde på – men selvfølgelig med den konsekvens, at proportionalbeskatningen ville stige, hvis personfradraget steg og det blev gjort uafkortet.

Splittingsystemet synes vi er lidt virkelighedsfjernt, fordi det fjerner sig uendelig meget fra de faktiske forhold. Vi vil også gerne i den forbindelse pege på, at en proportionalbeskatning vil gøre rentebeskatningen mere effektiv igennem selvkontrol.

Som forslaget til folketingsbeslutning foreligger fra kristeligt folkepartis side, kan vi ikke medvirke til det.

Vi vil gerne til slut pege på, at dels bliver der jo helt klart et spørgsmål om den provenumæssige side, dels synes der også at savnes en ligestilling imellem den udegående og den hjemmegående ægtefælle. Det er vel i realiteten således, at den hjemmegående ægtefælle i det foreliggende tilfælde vil blive begunstiget, og det mener vi ikke at kunne medvirke til.

Waldorff (VS):

Jeg mener også, det er temmelig overflødigt, når man opfordrer regeringen til at undersøge konsekvenserne, fordi det kunne man jo bare have spurgt nogle om, der vidste noget, f.eks. hr. Bernhard Baunsgaard eller andre, som har sat sig en lille smule ind i, hvordan skattesystemet virker. Det tror jeg nu også at kristeligt folkeparti har.

Det, der sker, er, at der er kommet sådan en bred bølge, hvor dels familiepolitiske synspunkter, dels ligestillingspolitiske synspunkter bliver brugt som argumenter for at fremme alle mulige asociale fradragsfiduser af den ene og den anden slags. Jeg er godt

klar over, at det dér med ligestillingspolitikken ikke er kristeligt folkepartis bord – det er familiepolitikken derimod. Og det passer jo så udmærket med dette eksempel, at lige præcis den familie, som får fordelene af de kristeliges forslag, det er den med den hjemmegående hustru – naturligvis, det er altid den familie, kristeligt folkeparti tager sig af – og så den med den udearbejdende mand med en indtægt på godt over de 150.000 kr., op imod de 200.000 kr. Det er dér, man kan få en klar fordel.

Jeg synes selvfølgelig, at det er usympatisk, men det er kristeligt folkeparti sikkert også godt klar over.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige, at kristeligt folkeparti er af den opfattelse, at familien bør opfattes som en enhed, bestående af to selvstændige og ligeberettigede individer, og det ville sådan set være noget nonsens at opfatte familien som noget andet, så længe vi bygger en stor del af vores lovgivning på familien som en enhed. Men samtidig opfatter vi den som selvstændige og ligeberettigede individer, og hvorledes familiens to medlemmer, altså ægtefællerne – da vi ikke regner børnene med i dette tilfælde – ønsker at fordele deres arbejde og fordele deres indtægter, det må de selv bestemme. Vi går nemlig ind for frihedsprincippet, medens alle andre siger: vi vil bestemme, hvorledes familien skal indrette sig arbejdsmæssigt og indtægtsmæssigt. Det er det, man vil have. Vi siger netop det modsatte: det må de skam selv bestemme, og vi opfatter dem som ligeberettigede individer.

Den nemmeste måde at gøre det på er at sige, da denne familie har en bestemt indtægt, men det er ligeberettigede og ligestillede individer, at så må vi da samfundsmæssigt, skattemæssigt, også opfatte dem som to individer, som hver får halvdelen af det, familien har tjent, altså det, vi kalder splittingsystemet, og som nu også ligestillingsrådet har fundet frem til at man nødvendigvis må gå ind i. I lighedens og i retfærdighedens navn har de taget det med til sidst, sandsynligvis på vores opfordring, det skal jeg erkende.

Den nuværende beskatnings urimeligheder ses klart af, hvis vi stadig væk lovgivningsmæssigt vil opfatte familien som en enhed,